

قانون ۵۸ ساله حمل سلاح سرد در انتظار بازنگری مجلس

حمیده گودرزی

آمارها نشان می دهد در ۵ ماهه نخست امسال ۳۴۰ نفر با سلاح سرد در کشور به قتل رسیده اند. این آمار نسبت به قبل فقط یک درصد کاهش داشته است. اما این آمار همچنان نگران کننده است. زیرا طبق گزارش ها این آمار فقط مربوط به قربانیانی است که علت مرگشان در پزشکی قانونی به ثبت رسیده به همین خاطر هنوز آمار دقیقی از تعداد افرادی که در جریان درگیری ها با سلاح سرد مجروح می شوند یا کشته می شوند که با سوء استفاده از این سلاح هدف زورگیری و سوء قصد قرار می گیرند در دست نیست. اگر چه برخی اقدام ها برای پیشگیری و مبارزه با خرید و فروش و حمل سلاح های نامتعارف در کشور کم و بیش صورت گرفته اما سازمان های مختلف آن را وظیفه دیگری می دانند. آخرین بار نیز رئیس کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه قوانین موجود درباره ممنوعیت استفاده از سلاح های سرد هیچ نقضی ندارد اظهار داشت که پیشگیری از وقوع جرم عزم جدی می خواهد. به گفته

الهیار ملکشاهی، قانون فعلی برای جلوگیری از استفاده از سلاح سرد هیچ نقضی نداشته و قوانین مناسبی در قانون مجازات اسلامی برای این جرم در نظر گرفته شده است. اما در خصوص برخورد با متخلفان به طور حتم قوه قضائیه، نیروی انتظامی و ضابطان باید دقیق تر وارد عمل شوند. وی با انتقاد از نبود اقدام های لازم در خصوص پیشگیری از وقوع جرم، تأکید دارد: متأسفانه تاکنون در حوزه آسیب شناسی رفتارهای اجتماعی شهروندان و پیشگیری از وقوع جرم هیچ اقدام قابل قبولی انجام نشده است هر چند در این کمیسیون طرح ممنوعیت استفاده از سلاح سرد مورد بررسی قرار گرفته است با این وجود نمی توان پیش بینی کرد این طرح تا چه اندازه در کاهش استفاده از سلاح سرد مؤثر باشد. این در حالی است که به طور حتم با توجه به درج مهم ترین موارد در این طرح مانند ممنوعیت استفاده و نگهداری از برخی سلاح های سرد انتظار داریم که تا حدودی از وقوع این جرم پیشگیری شود.

ابوالفضل اوتراپی - عضو کمیسیون حقوقی قضایی مجلس شورای اسلامی - درباره آخرین وضعیت این طرح به ایران گفت: در حال حاضر لایحه ممنوعیت حمل سلاح سرد در کمیسیون حقوقی - قضایی مجلس شورای اسلامی مصوب شده و در نوبت مطرح شدن در صحن علنی است که البته فکر می کنم این طرح در مجلس بعدی بررسی شود.

عبدالصمد خرمشاهی: مسائل و مشکلاتی در جامعه وجود دارد اغلب در ذهن برخی افراد باقی می ماند و منجر به عقده و ناراحتی می شود. حال اگر تنگدستی و نادانی در این افراد بیشتر باشد انگیزه ارتکاب جرم در آنها قوت می یابد. کما اینکه در گذشته پرونده هایی داشتیم که افرادی با سلاح های سرد قدرت نمایی می کردند و مرتکب جرایمی می شدند

ابوالفضل اوتراپی: اینکده در طرح ممنوعیت حمل سلاح سرد به همه موارد توجه شده است اما تا زمانی که طرح تبدیل به قانون نشود هیچ نهادی نمی تواند در خصوص حمل کنندگان و فرورندگان سلاح های سرد اقدام پیشگیرانه یا برخورد قانونی انجام دهد.

دکتر میرمحمد صادقی: حمل سلاح ها باید جرم انگاری شود و برای مواردی از قبیل خرید و فروش آنها هم مجازات تعیین نشود اگر در این موارد مانع ایجاد کنیم می توانیم امیدوار باشیم که از تعداد این جرایم در سطح کشور کاسته شود

هرگونه اعمال و وضع قوانین خشن و در نظر گرفتن مجازات های سخت در رابطه با جمع آوری سلاح های نامتعارف یا سلاح های سرد هرگز نمی تواند آن توقع و توجهی که قانونگذار و جامعه دارند را بر آورده کند و همچنان اگر همانند سابق این مسائل رعایت نشود خشونت ها، ضرب و جرح ها و درگیری های فیزیکی به دلایل مختلف در جامعه روی خواهد داد.

بویژه سلاح های سرد که قابل دسترس تر هستند می تواند به تأمین امنیت جامعه کمک کند. این مسأله از زمان های دور نیز مورد توجه قانونگذاران ایران بوده است. به طوری که در سال ۱۳۳۶ لایحه قانونی مجازات حمل چاقو و انواع دیگر سلاح های سرد در مجلس شورای ملی تصویب و براساس آن برای حمل سلاح سرد مجازات های تعیین شد. هم اکنون نیز این لایحه در قوانین دیگر از جمله در ماده ۶۱۷ قانون مجازات اسلامی، بخش تعزیرات منعکس شده است. اما نکته حائز اهمیت آنکه در این ماده حمل چاقو و سلاح های سرد دیگر به تنهایی جرم انگاری نشده است. بلکه تظاهر و قدرت نمایی به وسیله آنها جرم انگاری شده و برای مرتکبان این جرم شلاق و زندان در نظر گرفته است. حال آنکه براساس ماده ۶۱۸ قانون مجازات اسلامی اگر فردی بدون سلاح اما با هیاهو، جنجال و حرکات غیرمتعارف متعرض افراد شود باز هم برایش مجازات تعیین شده است. بنابراین با توجه به لایحه قانون مجازات حمل چاقو و دیگر سلاح های سرد که در سال ۱۳۳۶ تصویب شد و امروزه منسوخ است به نظر می رسد لازم و ضروری است که در راستای پیشگیری از درگیری های مسلحانه بین مردم، قدرت نمایی های اشرار به وسیله چاقو و سلاح های دیگر بویژه سلاح های سرد و حمل بی دلیل اسلحه سرد ضمانت اجرای مناسبی در نظر گرفته و این موارد جرم انگاری شود.

محمد رضا آرامش
حقوقدان و مدرس دانشگاه

اینجانب در کارخانه ای مشغول فعالیت هستم. با توجه به اینکه در قسمتی کار می کنم که سر و صدای بسیار زیادی وجود دارد احساس کردم که شنوایی ام کم شده است. پس از مراجعه به پزشک و معاینه گوش هایم این موضوع تأیید شد. آیا به دلیل کار در کارخانه شده می توانم از مسئولان کارخانه مطالبه خسارت کنم؟

در صورتی که بین فعالیت شما در کارخانه و کم شدن حس شنوایی رابطه سببیت وجود داشته باشد پس از طی مراحل قانونی با توجه به تعیین درصد دیه توسط پزشکی قانونی می توانید خسارت وارد به خود را از کارخانه مطالبه کنید.

من در آبار تمای زندگی می کنم که بعضی از ساکنان شارژ خود را پرداخت نمی کنند. با توجه به اینکه مدیر ساختمان هستم چه اقدامی باید انجام دهم؟ آیا می توانم آب یا برق آنان را قطع کنم؟

به استناد ماده ۱۰ مکرر قانون تملک آپارتمان ها می توانید از طریق مراجع قانونی ابتدا اظهارنامه ای را ذکر دقیق مبلغ بدهی نامبرده ارسال کنید و پرداخت مبلغ را مطالبه کنید. در صورت پرداخت نکردن تا ۱۰ روز پس از ابلاغ، مدیر یا هیات مدیره می تواند مانع استفاده وی از خدمات شود.

چند روز قبل برای دریافت طلبم از فردی به سرافراش رفتم اما وی نه تنها پولم را نداد بلکه پس از مشاهده اظهارنامه ای را ذکر دقیق مبلغ بدهی نامبرده ارسال کنید و پرداخت مبلغ را مطالبه کنید. در صورت پرداخت نکردن تا ۱۰ روز پس از ابلاغ، مدیر یا هیات مدیره می تواند مانع استفاده وی از خدمات شود.

فروش سلاح های سرد تخلف است
با توجه به این اظهارنظرهای کارشناسی بحث جدی این است که تا وقتی سلاح های سرد در پشت ویرتن مغازه ها در معرض دید عموم قرار دارد، انگیزه افراد نیز برای خرید آنها بیشتر می شود و انگیزه ارتکاب جرایم مختلف را قوت می بخشد. حال به نظر می رسد اگر برای فروشندگان این نوع سلاح ها نیز مجازات در نظر گرفته شود باعث ایجاد ترس در آنها شده و دیگر مبادرت به خرید اسلحه های سرد نمی کنند، از این رو شاید بتوان این جرم را تا حدودی کنترل کرد.

ابوالفضل اوتراپی نیز در این باره می گوید: به طور کلی در طرح جدید ممنوعیت حمل سلاح سرد، فروش هرگونه سلاح سرد تخلف محسوب می شود و بر این اساس وظیفه برخورد و جمع آوری سلاح های سرد برعهده نیروی انتظامی است. همچنین براساس این طرح چنانچه مغازه داری اقدام به فروش سلاح های سرد کند وظیفه نیروی انتظامی است که به او اخطار دهد و پروانه اش را لغو کند. با وجود اینکه در طرح مذکور به همه موارد توجه شده است اما تا زمانی که این طرح تبدیل به قانون نشود هیچ نهادی نمی تواند در خصوص حمل کنندگان و فروشندگان سلاح های سرد اقدام پیشگیرانه یا برخورد قانونی انجام دهد. دکتر میرمحمد صادقی نیز می گوید: بالطبع در این قانون، حمل سلاح ها باید جرم انگاری شود و برای مسواری از قبیل خرید و فروش آنها هم مجازات تعیین شود اگر در این موارد مانع ایجاد کنیم می توانیم امیدوار باشیم که از تعداد این جرایم در سطح کشور کاسته شود.

اسا عبدالصمد خرمشاهی معتقد است؛ این نوعی خوش باوری است که فکر کنیم جمع آوری سلاح های نامتعارف به جلوگیری از رشد این جرایم کمک می کند زیرا در بسیاری از جوامع افراد حتی می توانند پراحتی سلاح های گرم را خرید و فروش یا از آن استفاده کنند. اما می بینیم تنها سلاح نیست که انگیزه قتل و ارتقا م را در فرد ایجاد می کند. یعنی اگر این وسایل نباشد آنقدر وسایل دیگر هست که وقتی فرد به ارتکاب جرم تمایل داشته باشد یا هر وسیله ای به هر شیئی می تواند نیت مجرمانه اش را اجرا کند. بنابراین اگر فردی بخواهد از این وسایل به عنوان یک ابزار برای رسیدن به اهداف خلافاکارانه اش ای برای قدرت نمایی و ایجاد رعب و وحشت استفاده کند دیگر میل شخصی اوست و این عمل وی هیچ ارتباطی به سلاح های سرد و جرم و قتل هایی که صورت می گیرد ندارد. بنابراین فقط می توان انتظار داشت از این سلاح ها برای قدرت نمایی یا ارتکاب جرایمی مثل فروش اسلحه نشده و گرنه منتظران اینکه با جمع آوری سلاح های نامتعارف همانند قمه و ... مانع ارتکاب جرایم شومی چندان از واقعیت های روانشناسی جنایی مطابقت ندارد.

پدرم نیاز به عمل فوری داشت پس از مراجعه به بیمارستان، پزشک از پدرم رضایت نامه و برائت نامه ای دریافت کرد اما بعد از گذشت ۶ ساعت پدرم فوت کرد، اکنون مسئولیت فوت پدرم به عهده چه کسی است و من از چه کسی شکایت کنم؟

گرفتن رضایت و برائت سبب رفع مسئولیت پزشک در فرض تقصیر او نمی شود. بلکه در صورتی که هنگام عمل، پزشک مرتکب تقصیری شده باشد این اولیا دم هستند که باید تقصیر پزشک را اثبات کنند. بدیهی است در صورت اثبات تقصیر پزشک مسئولیت فوت پدر شما به عهده وی است.

اینجانب در سال ۱۳۹۰ با شخص تصادف کردم که مقصر نیز خودم بودم و شخص مقابل هم فوت کرد. اکنون بعد از ۴ سال دادگاه بنده را محکوم به پرداخت دیه کرده است. حال می خواستم بدانم که دیه را بر مبنای سال ۱۳۹۰ باید پرداخت کنم یا بر مبنای قیمت روز؟

تقریب دیه براساس قیمت روز پرداخت محاسبه خواهد شد نه قیمت زمان حادثه. بنابراین می بایست به قیمت دیه زمان پرداخت، مبلغ آن را پرداخت کنید.